

HORNOBOJANOVSKÝ **zpravodaj**

PROSINEC 2020

V roce 2019 byla poprvé v historii Horních Bojanovic vyhlášena cena Sněhulák roku. Bohužel další zima byla chudá na zimu tak, že se nenašel žádný pokračovatel.

První náznak se objevil až na podzim. Nejedná se sice o sněhuláka, ale „dýňuláka“. Pokud však budou zimy pokračovat v nastaveném trendu, tak lze určitě uvažovat o změně podmínek soutěže.

Každopádně si autor určitě zaslouží sladkost za inspiraci.

Vážení občané,

rok se s rokem sešel a kvapem se přiblížil závěr roku 2020. A s ním předvánoční zpravodaj. Většinou je konec roku spojen s bilancováním a děkováním. Takže já bych v tomto vánočním čísle našeho zpravodaje velice rád poděkoval všem, kteří obci, spolkům a komukoliv z občanů tento rok pomohli, tak aby se nám v naší obci žilo co nejlépe a věděli jsme, že se můžeme kdykoliv o někoho opřít.

Celý letošní rok byl specifický. Nepřál kultuře a společenskému dění v obci, zato se projevilo, kdo je opravdový kamarád a na koho se můžeme naprosto spolehnout. A protože jak se říká „opakování je matka moudrosti“, tak se určitě sluší ještě jednou poděkovat všem co se podíleli na výrobě roušek. Díky podobným aktivitám a tomu, že se celý národ semknul, jsme „první vlnu“ zvládli naprosto ukázkově a mohli jsme jít příkladem ostatním zemím. S druhou vlnou už to tak slavné není. Někteří se snaží vinu svěst na povahu našeho národa, ale já vidím problém spíše v příkladu. Který nebyl ze strany těch, co nařizovali opatření vždy následováním.

Velký dík letos patří i místní stavební firmě Stavoč, se kterou jsme po dlou-

hé době spolupracovali na nějaké větší akci. Přístup a vedení akce panem Michnou, byl jednoznačným přínosem pro tuto akci, potažmo celou obec. Znalosti, zkušenosti a rozhled tohoto člověka jsou na tak vysoké profesionální úrovni, že dokáže, jak odborně poradit, tak odvést precizní práci. Doufám, že budeme i v budoucnu spolupracovat na dalších projektech.

Obrovský dík patří všem, kdo se podíleli na fungování obce jako celku. Ať už se jedná o členy spolků, místní vinaře, či jednotlivé fyzické osoby, které se podíleli na pořádání akcí, přípravě hodů, Hornobojanovského vinobraní i všech ostatních menších akcí. Dále také všem, kdo se podíleli na výzdobě obce, údržbě zeleně. Ať již se jedná o zaměstnance obce nebo ochotné obyvatele obce, kteří neváhají přiložit ruku k dílu, aby byla naše obec čistá a vzkvétala.

Děkujeme za darování vánočního stromu, který je opět velice hezký. I letošní rok se jednalo o velkou výzvu. Nejdříve se musela posunout pergola, která stála v cestě, následně byl vynesena strom a pergola se mohla vrátit na původní místo. Chlapi, díky za spolupráci a dámám díky za přípravu občerstvení. Ještě jednou se omlouvám za pošlapaný záhonek s česnekem u sousedů, ale při tom, o jak náročnou operaci se jednalo, to dopadlo nadmíru dobře.

Málem bych zapomněl poděkovat paní ředitelce mateřské školy, jejímu kolektivu a dětem za výzdobu malého vánočního stromku. Zcela jistě si již všichni všimli, že letos máme před Kulturním domem vánoční stromky dva.

Také moc děkujeme za namalování květin na kapličky sv. Floriána.

Speciálně se určitě sluší poděkovat naší „aranžérce“ nejenom za Betlém, ale i podzimní výzdobu před školou.

Určitě jsem na spoustu „pomocníků“ zapomněl, věřte, nebylo to úmyslné.

Letošní rok je také specifický tím, že kvůli různým zákazům a příkazům se neuskutečnilo spousty tradičních akcí. A ani letošní Vánoce nebudou výjimkou. Již teď víme, že tradiční vánoční trhy, pořádanými většími městy, pokud vůbec budou, tak určitě bez konzumace pochutin a svařáku, které k těmto trhům neodmyslitelně patří. Stejně tak je ve hvězdách, jestli se uskuteční naše každoroční zpívání pod vánočním stromkem. Nebo budeme muset hledat jinou formu, jak si připomenout tuto tradici. Takže závěrem už jen popřát hodně zdraví a trošku štěstí do nadcházejícího roku 2021.

Klidné a pohodové Vánoce přeje
Ladislav Kachyňa

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARMOST

Co děláme?

V letošním roce jsme oslavili 500.leté výročí Hornobojanovické Madony, která je nejvýznamnější dřevorezbou na jiho-východní Moravě, a i přes komplikace koronavirové epidemie jsme se věnovali - při této příležitosti - opravám kostela, který je jejím důstojným příbytkem: vyčištění půdy jako protipožární prevenci, ošetření krovů proti dřevokazné-

mu hmyzu, výměně rozvodů hodinového řízení, obměně koberců v kostele a zhotovení nových sanačních omítek. Veškeré investice byly hrazené z darů místních věřících (jenom oprava fasády si vyžádala dosud výdaj přes 210.000 Kč). Kdo by chtěl také podpořit dobré dílo, může svým darem přispět na farní účet 1385758369/0800, aby naše kulturní památka získala nový lesk.

Co budeme dělat?

Budeme slavit narození Ježíše Krista. Je pro nás naprosto samozřejmé, že se

chystáme na oslavu Vánoc. Stalo se to tradicí, kterou si předává 80 generací: rodiče připravují Vánoce pro své děti, aby ony později totéž předaly dál vnoučatům. A s tím, jak se každoročně a napříč kulturami po celá staletí a tisíciletí slaví Ježíšovy narozeniny, přidává každý něco nového:

- v Německu vytvořil adventní věnec pastor Wichern v roce 1839, a v roce 1851 se tam objevil první adventní kalendář

- z Itálie od sv. Františka z Assisi pochází tradice betlému po vzory první scenerie z roku 1223,

- v Anglii vznikly vánoční pohlednice v roce 1843,

- z Rakouska pochází nejkrásnější kolekta "Tichá noc" složená kaplanem Mohrem v roce 1816, a rovněž předávání

Betlémského světla dětmi z roku 1986
- v Mongolsku se naučil mnich Vilém
připravovat kapra jako štědrovečerní
pokrm v roce 1253,
- ze středověkého Estonska se rozšíři-
lo zdobení vánočních stromů,
- z Izraele pochází svažené víno po-
užívané starými židy při domácí bo-
hoslužbě (jako víno vařené s medem

a pepřem),
- v Sasku se poprvé zmiňuje pocukro-
vaná vánočka, která symbolizuje dítě
Ježíše zavinuté v plenkách, v roce 1330,
a od roku 1531 Martin Luther prosa-
zuje nadílku od Ježíška (místo svatého
Mikuláše),
- v německém císařství se rozšířila úcta
ke Třem králům (jako prvním "křes-

ťanským" panovníkům) po přenesení
jejich ostatků do Kolína v roce 1164.
Proto se mi zdá, že nejde o pouhé za-
chovávání křesťanských tradic, ale že
bude krásné, když dokážeme obohatit
slavení novými prvky.

kněz Marek Slatinský

Bojanovská modlitba

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
chléb náš vezdejší dej nám dnes,
V časech těch, bojanovčáku,
modlitbu na rtech s pokorou sis nes.
A odpusť nám naše viny,
ať chudý jsi byl, pracovitý, bohatý, líný.
A neuveď nás v pokušení,
to Bohu se často těžko plní,
když krev se v žilách pění,
ale zbav nás od zlého, zla každého.
Amen.

Na kolena padám znaven.
A je tu noc, ta promění se v den.
A je tu pondělí, je tu sobota,
celotýdenní lopota.
A co ty, tam na nebesích, Bože, ty se máš,
zdali nás, v tom bojanovském údolí
ochrániš, pohlídáš?
Ty ve spánku se nám zjevuješ, ty se nám zdáš,
my na tebe myslíme, věř,
každý po svém, jak to umíme se modlíme!
A co já? Ptám se. Je mi to líto.

Však osud, ten jediný ví to.
Smutním, ale neroním slzy,
mám domov, to není zas tak málo,
vrátím se domů, brzy.
S krajinou rodnou splynu,
že zase doma jsem,
zabrání smutku, splínu.

Úsměv kradmý bude v oku,
nebudu litovat starých roků.
Jen naslouchat budu listovím, šepot ozvěny „otčenáš“
Osude, smiluj se, osude, při mně stůj.
Modlím se, Horní Bojanovice, domov můj!

Antonín Vojtek 2020

Jsem malý klouček, a přece se mi hlavou honí myšlenky: Proč máme tak malý domek? Proč je tatínek pořád někde pryč? Proč na mě nemá čas? Proč je maminka na všechno sama? Proč babička nemluví a nic nedělá? A proč si mě nevšímá? Proč někteří mají koně a krávy a vozy? Proč se maminka s tatínkem dohadují, když jsou sami? Proč tatínek odjíždí někam do města i v neděli? Jak vypadá město? Prý se budeme stěhovat. Kam a proč? Proč se tatínek neusmívá? Proč je ustaraný? Proč lidi chodí do kostela? Proč někteří mají kroje? Proč je ten kluk z Horního konce tak často opilý? Proč je někdo tlustý a jiný hubený? Proč někdo vyrostl do výšky a jiný je malý? Proč je tu všude tolik much? Proč na člověka dotírají, bodají? A co ti lidé kolem, je to moje rodina? A co já? Co ze mě bude?

Musím tomu všemu přijít „na kloub“, musím poznat dědinu, okolí, domy, zahrady, pole, sady, vinohrady, les. Musím se v tom všem vyznat.

A tak se učím. A rozhlížím se. Rychle se proměňuji. Chci všechno vědět. Tatínek mi tu a tam přinese „ze světa“ dětskou knížku. Básničky od Josefa Kožíška, vyprávění od Jana Karafiáta a Ondřeje Sekory ukojily mou zvědavost v tom, co jsou písmena, jak se jmenují, jak se spojují... a já začal číst. Byla to zábava, bylo to dobrodružství.

Bojanovice byla malá dědinka, ale v očích čtyřletých, pětiletých dětí dědina velká. Scházivaly se děti z ulice i z přilehlých ulic. Já jsem se narodil dole na Pekandě, takže jsem patřil tak nějak i k hlavní ulici a k ulici Starohorské. Od našich dveří jsem viděl, co se děje u potoka, u studny, na silnici.

Na Velikonocce šel průvod starších kluků s klepači a řehtačkami. Prý zvony z našeho kostela odletěly!? Představoval jsem si to, ale nešlo mi to na rozum. Znovu jsem se ptal: „Proč? A kdy zase přiletí?“ To by byla podívaná! Ale velmi brzy jsem pochopil, že se lidé jen tak baví. Že jsou to nějaké zvyky.

Věděl jsem, že z věže kostela zvoní zvon silným, hlubokým tónem. A někdy zas zaslechnu tenoučký hlásek, asi malého zvonku, a slyším maminku, jak se vyptává babičky nebo sousedů: „Kdo umřel?“ Ten zvonek, to byl „umíráček“. Věděl jsem už tehdy, že to jednou musím poznat a prozkoumat. V kostele jsem ještě nebyl, ba ani na hřbitově... Tam nahoře na kopci a u kapličky bude jistě nejedno tajemství.

Občas zaslechnu slovo válka. Vím, že kluci mají dřevěné meče, šavle, praky, kuše... Ale proč to tolik znepokojuje mého tatínka?

A stále častěji slyším: „Budeme se stěhovat.“ Proč? Kam? Kdy? „Ještě letos, možná na jaře příštího roku.“

Otázek mám mnoho. Co si tu počne babička? Copak to tu vše zvládne? Vidím ji stále jen posedávat nebo postávat. Pod zápražím je obraz jejího muže. Vojáka, důstojníka rakouské armády, který se už nikdy nevrátí. Je to velká fotografie, barevná, zarámovaná. Babička se u ní vždy zastaví a dívá se a dívá...

Někde musí být válka. Viděl jsem re-gruty. Jeli na voze a zpívali smutné písničky. Byli to vlastně ještě kluci, a už tak vážní a smutní. Někteří si oblékli něco z toho, co se nosí na hodech – černé kalhoty, bílou košili... a na ozdobu přidali barevné pentle. Někteří se smáli; bylo to tím, že hodně pili víno. I to jsem viděl a přemýšlel. Do mé mysli dítěte se vkrádala myšlenka: všichni zabíjejí, každý chce žít, a přitom musí zabíjet. Musí? Ne, to se nedá pochopit.

Ale vnímám, že se cosi děje i tady u nás, v naší zemi. Prý už se nemůže jen tak jít nebo jet do sousedního městečka Hustopeče. Prý se to jmenuje „Auspitz“. Tam, dva kilometry od města, jsou kontroly – celníci. To je divné. Kdo nám sebral to město, české město, moravské město? Němci? Je to složité.

Je mi už skoro pět let. Jsem malý tulák. Rodiče na mě nemají čas. Toulám se po vsi, krajinou, někdy zajdu i kilometry daleko. Rodiče si pomalu zvykají. Ostatně oni mají tolik starostí, že se jim nedivím. A co navíc – mně to vyhovuje. Babička, ač to nechápu, o mě nemá zájem. Myslím, že i mou maminku „přezírá“. Určitě nechtěla, aby se tatínek oženil s mou maminkou. S obyčejnou malou dívkou z chudé rodiny z Bořetic. Ta rodina neměla nic, jen spoustu dětí. Tam se jen umíralo, nebo s bídou přežívalo.

A tak cítím, že je mi dobře, když tomu napětí unikám. Jen slyším hlas mé maminky, která mě dozajista miluje: „Toño, ať jsi do klekání doma!“

Jenže – kdy je klekání? Vím, v podvečer, ale já nemám hodinky. Naučím se čas odhadovat podle sluníčka. Když jsou doma jenom maminka s babičkou, tak mi nějaké to zpoždění projde. To pak přelezu plot z uličky, tam, kde bydlí Michnovi a Balšínkovi, a dělám, že už jsem doma, v humně. Horší, když je doma tatínek. Bývám bit! Ano, vím, jsem vinen. Ale jsem jen dítě!

První měsíce nového školního roku patřily v naší mateřské škole nejen seznamování se s novými kamarády, ale také pozorování měnící se přírody. Podzim byl pestrobarevný a my jsme se s dětmi vydali na stezku za „Skřítkem Podzimníčkem“, kde na děti čekaly různé úkoly a odměnou jim byly sladkosti a hlavně plyšový skřítek, kterého si ve školce ob-

Poslední říjnový týden jsme se věnovali tématu Strašidýlka a duchové-Čas Dušiček. S dětmi jsme si povídali o dušičkách a co k nim patří. Vyráběli jsme svíčky z papírových ruliček, které jsme symbolicky rozsvítili v mateřské škole. Týden jsme zakončili Dušičkovým rejem strašidel, kdy se v jedné třídě sešli superhrdinové, policisté, upíři, kostliv-

lékly do listí a šípků. Ochutnávali jsme dozrávající ovoce, upekli jsme si bramborové lupínky různých tvarů jako například srdíčka, hvězdičky aj., které jsme vykouzili pomocí vykrajovátek a také jsme si upekli jablečný štrůdl. Naučili jsme se rozeznávat některé druhy stromů, tvořili jsme razítka z brambor a zvířátka z kaštanů a šišek. Děti pomáhaly při úklidu zahrady.

ci, draci, princezny, víly, čarodějnice a čarodějové. Následovala strašidelná překážková dráha, diskotéka s pohádkovými písničkami a něco dobrého na zub. 2. listopadu jsme se s dětmi vydali na místní hřbitov, zapálit svíčky a uctít památku zesnulých.

29. listopadu začalo Adventní období, které je v mateřské škole obzvláště kouzelné. I u nás ve třídě se rozsvítila první

adventní svíčka. Děti ve školce vyrobily vánoční ozdoby, kterými jsme ozdobili, nedávno vysazený stromček, před kulturním domem v Horních Bojanovicích. V pátek, 4. prosince, zavítal do naší školy opět po roce Mikuláš a Anděl. Mikuláš se s dětmi pozdravil a na každého našel v kouzelné knize chválu, ale i něco, v čem by se měly polepšit.

A tak děti zpívaly, recitovaly a slibovaly, že už budou jen a jen hodné. Nakonec se ukázalo, že si nadílku každý zasloužil.

Předvánoční přípravy jsou v plném proudu. Děti budou psát dopis Ježíškovi, vyrábět práníčka, dárečky, péct perníčky a vanilkové rohlíčky, zdobit stromček a zpívat koledy. Nejvíce se však těší na to, co najdou pod stromčkem.

Děkujeme obecnímu úřadu i rodičům za podporu.

Přejeme všem dětem a jejich rodičům co nejkrásnější prožití vánočních svátků, hlavně hodně klidu, rodinné pohody, zdraví a štěstí.

Zaměstnanci a děti z Mateřské školy Horní Bojanovice.

SPOLEK BARVÍNEK

Tak nám ten rok utekl jako voda a už tu máme zase vánoční čas. Letos jsme toho moc nezvládli, díky covidu, ale i tak jsme po uvolňování zajely v květnu na zájezd do Moravského krasu ... autobusem ke Skalnímu mlýnu a buď pěšky nebo vláčkem k Punkevním jeskyním, kde na nás čekala úžasná prohlídka téhle jeskyně a projížďka na lodičkách po říčce Punkvě. Kdo chtěl vyjel si lanovkou k propasti Macocha. Myslím, že všichni odjžděly spokojení

a unavení (kromě dětí ☺). V červnu následoval Dětský den... do poslední chvíle jsme nevěděli jestli nám přijedou klauni Sáša a Váša, ale nakonec přijeli a vše vyšlo na jedničku. Počasí, soutěže i tvoření triček. Byla to paráda. No a poslední akce bylo dýňování v září. Moc nás nebylo, asi že jsme ho pořádaly v pátek, ale i tak děti vytvořily krásné strašáky, které pak svítily na presu u budovy staré školy. A pochutnaly jsme si na bramborovém guláši z kot-

liku. Děti říkaly, že je lepší jak v hotelu :-D. Plánovanou drakiádu a vánoční večírek s jarmarkem jsme bohužel opět musely zrušit. Doufejme, že ten Nový rok 2021, který nás čeká bude lepší než tenhle a my budeme mít možnost se opět scházet nejen při našich akcích. Mějte krásné svátky a hodně zdraví v Novém roce.

Za spolek Barvínek Lenka Tesařová

Hody 2020

V létě jsme stáli před rozhodnutím, zda pořádat či nepořádat hody. Již začátkem léta se nesly naší obcí fámy, že ve všech okolních obcích byly hody zrušeny. Přitom, jak již dnes víme, každá obec to nějak pojala po svém a alespoň nějaké připomenutí této krásné tradice si udělali. Rozhodnutí muselo být více a žádné z nich nebylo v tu chvíli stoprocentně jisté, správné a každé jít-řilo spoustu vášní. Nakonec naštěstí vše dopadlo velice dobře a kdo chtěl, tak si i tuto zkrácenou variantu hodů maximálně užil. Určitě se ještě někdo najde i v budoucnu, kdo tuto situaci připomene, tak jako tomu bylo mnohokrát doposud, naštěstí to vždy bylo bráno jako takový přátelský šťouchanec, který přesně naplňuje pořekadlo „Co se škádlívá, rádo se mívá“. Doufám, že jsme se již všichni přes tyto drobná nedorozumění přenesli a můžeme se všichni

společně těšit na nekrásnější svátky v roce. Umění odpouštět a přenést se přes drobné i větší křivdy, je jedním ze znaků dospělosti. A tak jak to platí pro děti, tak o to víc to platí pro dospělé. Proto zapomeňme na vše špatné, čeho se nám dostalo v tomto ne ještě uplynulém roce a že toho nebylo málo. A těšme se na nový rok 2021, který nás brzy

čeká a věrme, že bude o mnoho lepší. Zejména já osobně se budu těšit na hody, protože těm letošním, přestože nebyly špatné, tak jim určitě něco chybělo. Chyběl jim takový ten mladistvý duch, odvázanost a oddanost dané věci. Budu velice rád, když se na mě chasa obrátí s žádostí o pomoc a vždycky se jim budu snažit vyjít vstříc. A myslím, že to stejně cítí všichni, kteří se podíleli na organizaci nejenom letošních hodů, ale všech hodů, co obec kdy zažila. Vždyť je obrovská čest být toho všeho součástí. Další pozitivní věcí, která se letos ukázala je, že v obci je spousta krojů a spousta ochotných lidí je nosit. Takže bych byl rád, samozřejmě pokud to nebude vadit chase, aby akceptovali i starší krojované, aby i oni mohli alespoň na jeden víkend v roce s nimi omládnout a zavzpomínat na doby nedávno minulé.

Laďa

MÍSTNÍ POHOSTINSTVÍ

I přes dnešní stále nelehkou dobu máme radost, že můžeme opět znovu otevřít a scházet se u něčeho dobrého. V době kdy muselo být zavřeno, jsme nelenili a připravili pro naše nejmenší dětský koutek s příjemným posezením. Moc bych chtěla poděkovat všem co mě v mém nápadu podpořili a podali pomocnou ruku. Velké díky patří i ma-

minkám za krásné hračky. Doufám, že se přijdete podívat a dát si třeba něco na zahřátí. I když tento rok nebyl pro nikoho z nás jednoduchý, pevně věřím, že v roce 2021 se budeme opět setkávat jako dříve. Přeji všem klidné svátky, hlavně hodně zdraví do nového roku.

Marková Martina

HASIČI

Čas utekl jako voda, je tu opět konec roku a s ním přichází i poslední letošní nakouknutí do naší činnosti. Sbor pořádal 31. 7. již tradiční Hasičský turnaj v nohejbalu „trojic“. Turnaje se i přes koronavirovou krizi zúčastnilo 8 týmů. Po velkém boji stanul na prvním místě tým ze Znojma, na druhém místě tým Hor Boj a na třetím místě překvapení turnaje Hor Boj sunaři. Po předání cen soutěžícím, následovala zábava, kde až do pozdního večera hrála cimbálová muzika Jožky Šmukaře. Další akce, které se zúčastnili naši hasiči, bylo Shromáždění delegátů okresu Břeclav, které se konalo v Bořeticích. Na této schůzi se volilo nové vedení Okresního sdružení hasičů Břeclav a zároveň se volili delegáti na bohužel opět posunutý prosincový celostátní sjezd Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

JSDH

Od vydání předhodového zpravodaje jednotka zasahovala u dvou mimořádných událostí. V ranních hodinách 15.9., nás krajské operační středisko vyslalo na požár kuchyně v bytovém domě ve Velkých Pavlovicích. Naše Jednotka vyjela v počtu 1+3. Po příjezdu na místo zde již zasahovala místní dobrovolná jednotka, která také oheň rychle dostala pod kontrolu. Jeden náš tým v dýchací technice se poté zúčastnil hledání pohřešované majitelky bytu. Bohužel požár kuchyně stál majitelku bytu život, protože se nadýchala zplodin hoření a už nestačila v čas opustit

byt. Vzhledem k tomu, že už je to letos druhá podobně smutná událost, je dobré připomenout vhodnost mít v domě hlásiče kouře, které sice nejsou povinné, ale tato investice několika málo stovek korun často zachrání život. Zatím poslední výjezd se uskutečnil 16.10, kdy byla Jednotka vyslána na požár komínu a střechy opět ve Velkých Pavlovicích. Vyjeli jsme v počtu 1+5. Při příjezdu již zasahovala místní dobrovolná jednotka, proto naše jednotka zůstala v záloze a poté odjela zpět na základnu. Letos v prosinci začne dlouho plánovaná rekonstrukce hasičské zbrojnice,

jejíž provedení vyhrála ve výběrovém řízení místní firma Stavoč s.r.o. Touto rekonstrukcí hasičské zbrojnice se zlepší zázemí výjezdové jednotky, která už po téměř 20 letech od otevření neodpovídá dnešním potřebám a hlavně normám. A dále se dobuduje zázemí pro sbor v dosud nevyužitém podkroví. Tolik ve zkratce o činnosti sboru. Příjemné a klidné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok přeje sbor dobrovolných hasičů.

Jakub Machač

SOKOL HORNÍ BOJANOVICE

Druhá půlka letošního roku začala docela dobře. Po první covidové vlně jsme opět rozjeli ubytovnu, kde jsme přivítali fotbalové kluby na soustředění. Kluby se střídaly po týdenních turnusech a k oboustranné spokojenosti proběhla všechna soustředění bez komplikací. 16.8 jsme dokonce začali i fotbalovou sezónu, výsledky byly překvapivě dobré, ale bohužel vládní opatření znovu předčasně ukončila sezónu dvě kola před koncem. Na domácí utkání přišlo jako vždy hodně našich věrných fanoušků, za což jim děkujeme. Stihli jsme ještě vertikutaci celé hrací plochy a vyměnili na ubytovně bojery. Velké díky patří panu Radkovi Hadačovi, který ve svém volném čase tuto

výměnu uskutečnil. Další díky patří taky trenérovi Markovi Vlachovi, Alešovi Vlachovi a Pepovi Michnovi za sečení trávy hrací plochy. Čehož se ujali ve svém volném čase místo pana Formana, který nemohl tuto činnost ze zdravotních důvodů vykonávat. Na sklonku léta jsme ještě vysadili u stánku s občerstvením okrasnou, bezúdržbovou zahrádku. Kam jsme zasadili kvetoucí keře, levandule a vřesy a vše zasypali kamínkami. Vše se vracelo do původních kolejí a nikdo z nás by nepomyslel na to, že přijde nějaká „druhá vlna“. I když se postupně vše rozvolňovalo a vypadalo to, že naplánované letní akce budeme moci uspořádat, dopadlo vše jinak. Akce byly s určenými

pravidly. Jak se ukázalo vládní nařízení nám plánované pohárové utkání a oslavy spojené s výročí založení Sokola zhatila. Byl stanoven počet lidí na veřejných akcích a to nám opravdu zabránilo tyto akce pořádat. Pevně věříme, že aspoň tradiční ostatkovou zábavu se nám podaří uskutečnit. Situace je však taková, že nevíme co nás v únoru čeká. Zatím nevíme jestli vůbec budou možné na začátku roku nějaké veřejné akce a v jaké formě. Všichni ale doufáme, že rok 2021 bude pro všechny z nás lepší než byl tento „COVIDOVÝ“.

Přeji nám všem krásné prožití Vánoc, spoustu zdraví, pohody a klidu s rodinou a dobrými přáteli.

Kamil Vlach

ML. PŘÍPRAVKA

Začátkem září jsme začali trénovat s našimi nejmenšími hráči. Tyto tréninky bývaly 2x do týdne. Ml. příprava byla přihlášena do turnajových soutěží, kde hraje každý s každým 1x14 min. Hned 13. září se zúčastnili turnaje v Dolních Dunajovicích, kde měli za soupeře Hustopeče, Lednici, Šitbořice, Kobylí, Břeclav a Velké Bílovice. Na tento první turnaj jsme jeli s velkým počtem fanoušků, kteří dětem vytvořili pořádnou podporu. Druhého turnaje jsme se zúčastnili 20. září ve Velkých Bílovicích. Během měsíce nám přibýlo dalších pět hráčů ml. věku, tak jsme si domluvili s Hustopečemi zápas na

domácím hřišti pro ml. přípravku a předpřípravku (4–6 let). Další turnaj, který se měl uskutečnit v Břeclavi, kam jsme chtěli jet i s předpřípravkou, se z důvodu špatného počasí zrušil. Poté se začali omezovat počty účastníků (bez divkáků) na turnajích, tak jsme se dohodli na zápasech s Kobylím, kde si opět zahráli obě dvě družstva přípravek. Na zimu jsme měli v plánu navštěvovat nafukovací halu v Hustopečích a účastnit se na halových turnajích, na které jsme byli pozváni od Valtic, Dubňan a Horních Heršpic. Máme v plánu nákup nových tréninkových pomůcek (branky pro nejmenší, překážky, míče).

ML. ŽÁCI

Ml. žáci začali soutěž domácím zápasem proti Velkým Bílovicím, do kterého naběhli v nových dresech od sponzora DEK stavebniny. Během hry se projevilo, že hráči si musí zvyknout na větší hřiště a proto jsme k tomu

přizpůsobovali tréninky. Z jedenácti kol se stihlo jen sedm a čtyři z důvodu covidu byli zrušeny. Což nás velice mrzí, protože tři z nich jsme měli sehrát na domácím hřišti. Tyto zápasy by se měli odehrát na jaře. Během podzimu jsme získali 4 body, za jednu výhru, jednu remízu a pět proher. Škoda je tří zápasů (Zaječí, Charvatská Nová Ves a Nosislav), kde jsme byli lepší a utkání měli výsledkově zváždnout lépe a tím pádem mohly dosáhnout většího počtu bodů. Ml. žáci se měli také zúčastnit halových turnajů jako ml. příprava a navštěvovat halu v Hustopečích.

ZÁPASY

Horní Bojanovci - Velké Bílovice	3:7
Březí - Horní Bojanovice	0:6
Zaječí A - Horní Bojanovice	3:1
Kobylí - Horní Bojanovice	6:3
Horní Bojanovice - Nosislav	1:1
Horní Bojanovice - CHNV	2:3
Ivaň - Horní Bojanovice	5:2
Horní Bojanovice - Zaječí B	jaro
Horní Bojanovice - Břeclav	jaro
Valtice - Horní Bojanovice	jaro
Horní Bojanovice - Lanžhot	jaro

Příjemné prožití vánočních svátků a šťastný Nový rok

Vám přeji trenéři Josef Hoštický, Zdeněk Dulínek a Jiří Sasínek

Vážení občané, vážení čtenáři Zpravodaje.

Letošní rok byl, co se týče kulturní činnosti v obci, velmi omezený. Těž náš sbor Vavřinec trpěl restriktivními opatřeními, které vláda republiky vyhlásila v rámci boje proti pandemii koronaviru. Naše činnost, včetně zkoušek, byla po celé jarní období utlumena. Při mírném rozvolnění opatření v letním období se nám ale podařilo uspořádat 2. ročník přehlídky pěveckých sborů s názvem „Eště byly štyry týdně....“, která se velice dobře vydařila. Sborny z Horních Bojanovic, Němčiček, Kobylí a Dolních Dunajovic za doprovodu cimbálové muziky Ing. Buchty z Velkých Pavlovic vytvořily nádhernou atmosféru skoro „domácího“ prostředí. V rámci této akce představil místní rodák pan Antonín Vojtek svoji novou knihu, spojenou s historií Horních Bojanovic, pod názvem „Hode bele, hode bodó!“ Jako hosté vystoupili znamenití lidoví zpěváci Jenda Grmolec se svojí partnerkou Jitkou Konečnou Balátovou.

Nedlouho po této akci jsme se zúčastnili slavnostního otevření penzionu

pana Jevického v Kurdějově a hned poté jsme si jeli zazpívat společně na hodovní zábavu do sousedních Boleradic. Tento „výlet“ se nám velmi vyplatil, protože jsme získali dva naše přespolní kamarády jako posily do sboru.

V průběhu roku nás opustil „na věčnost“ jeden náš člen a kamarád Mira Kilinger z Brna, rodák z Boleradic. Důstojně jsme se s ním rozloučili v brněnském krematoriu, kde jsme mu společně naposledy zazpívali.

Koncem léta jsme pilně nacvičovali pásmo písní na Adventní koncert, který jsme měli naplánovaný na první neděli adventní spolu se Sbořem moravských učitelek z Brna. V jeho rámci měl vy-

stoupit jednak mužský sbor Vavřinec, ale také dva naděšní dětští zpěváci a též hornobojanovský ženský sbor, ale z důvodu restrikcí v rámci boje proti koronaviru byl vyhlášen výjimečný stav a koncert byl přesunut na neurčito.

V průběhu roku, když se dalo, tak jsme se sešli s profesionální fotografkou a udělali jsme pár společných skupinových fotografií. Výsledkem toho je náš stěnný kalendář na rok 2021, který jsme věnovali jak členům sboru, tak všem sponzorům, kteří nás v naší činnosti velmi podporují. Na prosinec, když se trochu situace rozvolnila, máme naplánováno natočit si pro sebe, pro kamarády a naše sponzory první amatérské CD, kde by nás měla doprovázet studiová cimbálová muzika z Hodonína.

V této těžké době, kdy nevíme, zda a kdy skončí mimořádná opatření, bych chtěl popřát všem občanům a našim příznivcům pokojné Svátky Vánoční, hodně štěstí, zdraví a hlavně optimismu do nového roku.

Zdeněk Prokeš, předseda

ČZS
Horní Bojanovice

S blížícím se koncem roku vás chci seznámit s činností místní organizace zahrádkářů za období od vydání předhodového zpravodaje.

Tradičně první víkend v září patřil „Hornobojanovskému vinobraní“. Na úvod vystoupila dechová hudba Hornobojani, která jako vždy odvedla profesionální výkon. Tyto ve dvou blocích vystřídal místní mužský sbor Vavřinec. Vzhledem k tomu, že tento sbor je ještě relativně mladý a podmínky ke scházení se ve větším počtu letos nepřály žádné organizaci, tak doufám, že chlapci svým vystoupením potěšili a pobavili přítomné hosty. Dále pódium patřilo Cimbálové muzice Klaret z Mikulova. Tito muzikanti u nás vystoupili již koncem loňského roku před Vánoce a doufám, že to nebylo naposled. Protože se určitě jedná o jednu z nejlepších cimbálek v okolí. Závěr večera jako vždy již patřil populární a rockové hudbě. Tentokrát v podobě skupiny Akcent z Blanska. Jejich vystoupení bylo tak

strhující, že nikomu z přítomných vůbec nevdal déšť, který se na přítomné snášel z nebe. A velice dobře se bavili až do časných ranních hodin.

Součástí této slavnosti bylo jako vždy také vyhlášení výpěstků místních zahrádkníků. Výsledky pro přehled uvádíme níže. Letošní rok, co se týká deště, byl nezvykle příznivý, v porovnání s minulými lety, takže se to projevilo i na ovoci a zelenině a sešli se nám opravdu pěkné kousky.

Jelikož se nám schází i produkty, které nejsou zařazeny do tradičních kategorií, byla letos poprvé vyhlášena cena poroty za rajče pana Lízala s váhou 531g. Takže šance na výhru se zvýšila i pro pěstitele netradičního ovoce či zeleniny. Jenom se nezapomenout pochlubit.

Jak jsem již zmínil, deštivý rok přál větší pěstitelům, ne už tak vinařům, jelikož se velice dařilo plísňím a dalším chorobám vinohradu. Ale protože máme velice šikovné vinaře, tak vše bravurně zvládli a burčák byl opět vynikající.

Rád bych Vás již nyní pozval na další tradiční akci, kterou pravidelně pořádáme a tou je Košť vína. Kde máme možnost ochutnat jak produkci místních, tak i vinařů z blízkého okolí. Ale protože je letošní situace neustále jako na houpačce, tak nikdo nedokáže již teď předpovědět, jestli bude možné v březnu košť pořádat. Určitě Vás budeme informovat.

Přeji všem příjemné prožití svátků vánočních a šťastné vykročení do roku 2021.

Ladislav Kachyňa

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE BRAMBORA za rok 2020

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	PAVELÁK Zdeněk	890
2	LÍZAL Šimon	718
3	CHARVÁTOVÁ Markéta	569

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE MRKEV za rok 2020

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	PAVELÁK Zdeněk	890
2	LÍZAL Šimon	718
3	CHARVÁTOVÁ Markéta	569

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE DÝŇĚ za rok 2020

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	PAVELÁK Zdeněk	890
2	LÍZAL Šimon	718
3	CHARVÁTOVÁ Markéta	569

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE JABLKO za rok 2020

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	PAVELÁK Zdeněk	890
2	LÍZAL Šimon	718
3	CHARVÁTOVÁ Markéta	569

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE PAPRIKA za rok 2020

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	PAVELÁK Zdeněk	890
2	LÍZAL Šimon	718
3	CHARVÁTOVÁ Markéta	569

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE CIBULE za rok 2020

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	PAVELÁK Zdeněk	890
2	LÍZAL Šimon	718
3	CHARVÁTOVÁ Markéta	569

Navýšení poplatků za odpady

Jak je již všem známo, naše obec je akcionářem společnosti Hantály a. s. Velké Pavlovice, které vděčíme za dlouhodobě nízké poplatky za nakládání s odpady, které byly doposud 500 Kč na občana. Delší dobu se diskutovalo o změně zákona o odpadech, který by měl zcela změnit systém nakládání s odpady a ten čas bohužel nastal. Tento zákon byl našimi zákonodárci schválen a díky tomuto zákonu a navrženému systému nakládání s odpady jsme nuceni navýšit poplatek za svoz a likvidaci odpadů. Snahou změny tohoto zákona je snížit množství odpadu a maximálně tříditi

jednotlivé odpady, jak již je v našich obcích zavedeno. Pro letošní rok jsme výši poplatku za odpady stanovili 700 Kč a po roce sledování adaptace nového zákona v praxi vyhodnotíme, jak se bude výše tohoto poplatku vyvíjet. Nikoho nechceme zbytečně strašit, ale podle prognóz, které jsou v této problematice odpadů je zřejmé, že cena poplatku již níže nepůjde, spíše naopak. Jak na tom opravdu budeme uvidíme, jak jsme již zmínili za rok. Jelikož výše poplatku za odpady je závislá na nás všech v naší obci. Je minimálně nutné, abychom nadále v domácnostech třídili

odpad jako doposud a pokud to bude jen možné, tak i trochu pečlivěji. Podle sváženého odpadu velmi dobře víme, kde jsou ještě naše rezervy ve třídění a tak na nich pojďme zapracovat. V tabulce č. 1 předpokládám, jak by se měly poplatky za odpady zvyšovat v nejbližších letech. V Příloze č. 12 je možnost získání slev, v případě že obec bude plnit váhové kritérium, které však bude s rostoucím poplatkem klesat. A v poslední tabulce najdeme, jak si naše obec stojí v současné době.

1. Sazba pro jednotlivé dílčí základy poplatku za ukládání odpadů na skládku (v Kč/t)

poplatkové období v roce										
dílčí základ poplatku za ukládání	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
využitelných odpadů *)	800	900	1 000	1 250	1 500	1 600	1 700	1 800	1 850	1 850
zbytkových odpadů	500	500	500	500	500	600	600	700	700	800
nebezpečných odpadů	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000
vybraných technologických odpadů	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45
sanačních odpadů	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000

*) podle § 40 odst. 1.

13. Příloha č. 12 zní:

Příloha č. 12 k zákonu:

Celkové množství odpadů, na které se vztahuje v kalendářním roce výjimka pro zařízení do dílčího základu poplatku, se vypočte jako násobek počtu obyvatel obce uvedeného v bilanci obyvatel České republiky zpracované Českým statistickým úřadem k 1. lednu kalendářního roku bezprostředně předcházejícího poplatkovému období a množství odpadů na jednoho obyvatele uvedeného v následující tabulce pro kalendářní rok, ve kterém nastane poplatkové období.

rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
množství odpadu na 1 obyvatele v tunách	0,2	0,19	0,18	0,2	0,17	0,16	0,15	0,13	0,12

obec	množství odp. 200301 a 200307 na občana v roce 2019	poplatek	nová cena uložení na skládku bez DPH
Horní Bojanovice	265 kg	800	1445,-/tunu

CERTIFIKÁT

ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

Horní Bojanovice

ZA ROK 2019 JSTE VYTŘÍDILI 661,00 kg A TÍM USPOŘILI:

13,65 MWh
elektrické energie

0,46 t
primárních surovin

1 319,86 l
ropy*

22,33 m³
vody**

48,25 kg
SO₂ ekv. = snížení
okyselování prostředí

0,58 t
CO₂ ekv. = snížení produkce
skleníkových plynů

* Úspora takového množství ropy se rovná
spotřebě stejného množství potřebného k ujetí
19 409,70 km v běžném osobním automobilu.

** Úspora takového množství vody se rovná
stejnému množství, které je spotřebováno
při 299,69 sprchováních.

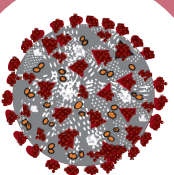
 asekol
ZE STARÉHO NOVÉ!

Mgr. Jan Vrba
předseda představenstva
ASEKOL a.s.

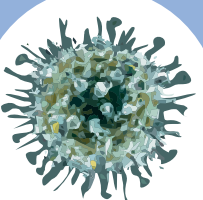
COVID - 19

- nakažlivé onemocnění způsobené novým koronavirem
- inkubační doba je 2 - 14 dnů, nejčastěji 5 - 6 dnů
- vyvolává především onemocnění dýchacího a trávícího ústrojí

CHŘÍPKA

- nakažlivé onemocnění způsobené virem chřipky
- inkubační doba je 1 - 3 dny
- začíná náhle z plného zdraví horečkou, zimnicí, bolestí svalů a kloubů, později přistupuje suchý dráždivý kašel.

Nejčastější příznaky

zvýšená teplota

horečka

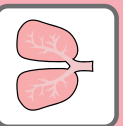

suchý kašel

únava

Časté příznaky

obtížné dýchání

bolest svalů

bolest v krku

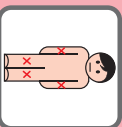
ztráta chuti

svědivá vyrážka

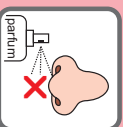
bolest hlavy

bolest kloubů

zánět spojivek

ztráta čichu

covidové prsty

Méně časté příznaky

průjem

závratě

rýma

Závažné příznaky

- závažná dušnost
- bolest na hrudi
- tlak na hrudi
- ztráta řeči
- ztráta pohybu
- zmatenost
- vykašlávání krve
- selhávání ledvin

Nejčastější příznaky

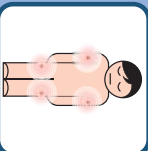
horečka

únava

suchý kašel

bolest hlavy

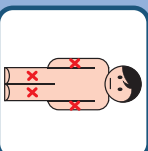
zimnice

bolest kloubů

bolest svalů

schvácenost

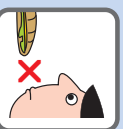
Časté příznaky

bolest v krku

rýma

nechutenství

bolestivý pohyb
očních bulbů,
bolest za očima

Méně časté příznaky

průjem

závratě

zvracení

Závažné příznaky

- závažná dušnost
- bolest na hrudi
- tlak na hrudi

